

Література:

1. Виконання під фонограму. *Вікіпедія*.
Upl: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%92%D0%B8%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F_%D0%BF%D1%96%D0%B4_%D1%84%D0%BE%D0%BD%D0%BE%D0%B3%D1%80%D0%B0%D0%BC%D1%83
2. Кочина О. Поняття та види інтелектуального піратства в Україні.
Upl: <http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2016/06/5.pdf>
3. Мінусовка чи фонограма? URL: <https://allminus.com.ua/forum/thread34-1.html>
4. Основні види суміжних прав. URL: https://stud.com.ua/31561/pravo/osnovni_vidi_sumizhnih_prav

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-317-3-100>

THE INFLUENCE OF MUSIC AND INFORMATION TECHNOLOGIES ON THE DEVELOPMENT OF MODERN MUSICAL ART

ВПЛИВ МУЗИЧНО-ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА РОЗВИТОК СУЧАСНОГО МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

Holoshchuk O. O. **Голощук О. О.**

*Lecturer at the Department
of Musical Art*

*Lesya Ukrainka Volyn
National University
Lutsk, Ukraine*

*викладач кафедри
музичного мистецтва*

*Волинський національний університет
імені Лесі Українки
м. Луцьк, Україна*

Музично-інформаційні технології мають значний вплив на розвиток сучасного музичного мистецтва. Вони проникають у всі аспекти музичного процесу – від створення і запису музики до її поширення і сприйняття. Ось кілька способів, якими ці технології впливають на сучасну музику:

– **Створення та продукування музики:** Музичні програми і апаратне забезпечення дозволяють музикантам створювати і записувати музику з більшою точністю і контролем. Семплери, синтезатори, віртуальні інструменти та комп'ютерні програми для звукозапису дозволяють музикантам експериментувати зі звуками, створювати нові тембри та аранжування. Створення та продукування музики – це

захоплюючий процес, що включає в себе креативність, технічні навички та багато праці [1, с. 212].

– **Обробка і змішування звуку:** Музичні програми для обробки звуку надають музикантам і продюсерам безліч можливостей для зміни та покращення звучання. Вони можуть використовувати ефекти, такі як реверберація, затримка, фазові зміщення тощо, а також різні техніки змішування, щоб створити бажаний звук [4, с. 114]. Існує багато різних музичних програм для обробки звуку, які можна використовувати для запису, змішування, обробки та створення музики. Ось кілька популярних програм для обробки звуку:

1. **Ableton Live:** Це програмне забезпечення, яке широко використовується для створення та виступів живої електронної музики. Воно має потужні інструменти для змішування, семплінгу, синтезу звуку та створення ефектів.

2. **FL Studio:** Ця програма популярна серед музикантів, які працюють з електронною танцювальною музикою. Вона має інтуїтивно зрозумілий інтерфейс та широкий набір інструментів для створення та редагування музики.

3. **Pro Tools:** Це один з найпоширеніших професійних програмних засобів для обробки звуку, який використовується в аудіоіндустрії та студійному запису. Він має розширені можливості змішування, монтажу та мастерингу звуку.

4. **Logic Pro:** Ця програма є популярним вибором серед користувачів Mac. Вона пропонує повнофункціональне студійне середовище для запису, редагування та мастерингу музики, включаючи широкий набір вбудованих інструментів та ефектів.

5. **Adobe Audition:** Це програмне забезпечення для обробки аудіо, яке часто використовується для запису та редагування звуку в мультимедійних проєктах. Воно має потужні інструменти для редагування, мікшування та виправлення звуку.

Це лише кілька прикладів музичних програм для обробки звуку, існує ще багато інших програм.

– **Експерименти зі структурою та формою:** Музиканти використовують музичні програми для експериментів зі структурою та формою композицій. Вони можуть швидко маніпулювати розміщенням секцій, вставляти, видаляти або повторювати фрагменти музики, що дозволяє їм створювати непередбачувані аранжування та музичні структури.

Багато музичних програм мають вбудовані MIDI-секвенсори, які дозволяють записувати музичні ідеї у вигляді MIDI-даних. Це дає можливість музикантам легко переставляти, копіювати та редагувати музичні фрази, що сприяє експериментуванню зі структурою композиції.

Багато програм мають функції, що дозволяють легко створювати зациклені частини музики та повторювати їх. Це дозволяє музикантам експериментувати з різними варіаціями повторюваних фрагментів, змінювати їх розміщення та довжину, що впливає на структуру композиції [4, с. 116]. Музичні програми часто надають можливість автоматизувати параметри звуку та ефектів. Це дозволяє музикантам контролювати зміни в різних елементах композиції протягом часу. Наприклад, можна експериментувати зі зміною гучності, панорами, фільтрації тощо, що допомагає утворити цікаві форми та структури в музиці. Багато програм мають бібліотеки семплів та лупів, які можна використовувати для створення композицій. Музиканти можуть експериментувати зі структурою композиції, розміщують пробні фрагменти, змінювати порядок та комбінувати їх для створення унікальних форм та структур. Вони можуть також використовувати функції зміни темпу, тону та довжини семплів, що відкриває широкі можливості для експериментів зі структурою композицій. Музичні програми часто надають багатий вибір ефектів та інструментів для обробки звуку. Музиканти можуть експериментувати зі зміною звукових характеристик, додавати ефекти, створювати просторовість та структурні зміни в композиції [3, с. 17].

Загалом, музичні програми надають музикантам широкі можливості для експериментів зі структурою та формою композицій. Вони дозволяють легко експериментувати з різними ідеями та варіаціями, швидко вносити зміни та відслідковувати результати, що допомагає музикантам розвивати свою творчість та створювати цікаву та унікальну музику.

– **Семплінг та звукові колажі:** Семплінг дозволяє музикантам використовувати фрагменти звуків з інших записів або джерел і включати їх у свої композиції. Це дозволяє створювати звукові колажі, де різні звуки з різних джерел об'єднуються в одну музичну композицію.

Семпли можуть бути взяті зі звукових записів різних жанрів, стилів або епох, а також зі звукових ефектів, шумів або природних звуків. Музиканти можуть перетворювати та міксувати семпли, змінюючи їх темп, тон, гучність, а також застосовувати різні обробки та ефекти для досягнення бажаного звукового ефекту. Завдяки семплінгу та звуковим колажам музиканти можуть створювати унікальні звукові пейзажі, експериментувати з різними музичними елементами і створювати нові жанри або гібридні форми музики. Вони можуть поєднувати елементи класичної музики з електронікою, етнічними інструментами з сучасними ритмами, створюючи нові звукові виміри і сприйняття для слухачів.

Узагальнюючи, семплінг та звукові колажі, доступні завдяки музично-інформаційним технологіям, дають музикантам широкі можливості для творчого виразу і експериментації. Вони дозволяють

музикантам створювати більш комплексні, інноваційні і непередбачувані звукові образи, поєднуючи різні жанри, стилі та елементи музики. Технології обробки звуку допомагають досягти бажаного звучання і створюють нові звукові ефекти [4, с. 119].

Завдяки цифровим технологіям, музика може бути легко перетворена на цифровий формат і поширена через Інтернет. Це дозволяє музикантам та музичним лейблам безпосередньо розповсюджувати свою музику широкій аудиторії без прив'язки до фізичних носіїв, таких як CD або вінілові пластинки.

Онлайн-потоківі сервіси, такі як Spotify, Apple Music, Deezer та інші, надають користувачам доступ до музики через Інтернет без необхідності завантажувати її. Існують різноманітні онлайн-сервіси та музичні платформи, які сприяють поширенню музики. Наприклад, SoundCloud дозволяє музикантам безкоштовно завантажувати та ділитися своєю музикою, а YouTube став популярним каналом для поширення музичного вмісту через відео. Соціальні медіа, такі як Instagram, Facebook, Twitter, дозволяють музикантам просувати свою музику та взаємодіяти зі слухачами. Вони можуть розмішувати аудіо- та відеоматеріали, розповідати про свої творчі процеси, організовувати конкурси та розіграші, а також взаємодіяти зі своїми шанувальниками через коментарі, приватні повідомлення та веб-концерти [2, с. 192].

Багато музичних платформ використовують рекомендаційні алгоритми, що аналізують музичні вподобання користувачів і пропонують нові треки та виконавців, які можуть їм сподобатися. Це допомагає відкривати нову музику та підтримувати розмаїтість та доступність музичних жанрів.

Загалом, музично-інформаційні технології перетворюють спосіб, яким музика створюється, записується, змішується, поширюється і сприймається. Вони створюють нові можливості для музикантів, дають змогу розкрити свою творчість і вплинути на розвиток сучасного музичного мистецтва.

Література:

1. Камінський В. Електронна та комп'ютерна музика: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів із спеціальності «Музичне мистецтво». Львів: «Сполом», 2001. 212 с.

2. Бондаренко А. І., Шулґіна В. Д. Музична інформатика: навч. посіб. Київ: НАКККІМ, 2011. 190 с.

3. Ракунова І. М. Нові композиторські технології (на прикладі творчості Алли Загайкевич): автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.03; Національна музична академія України імені П. І. Чайковського. К., 2008. 16 с.

4. Гайденко І. Особливості створення музичного твору за допомогою сучасних комп'ютерних технологій. Науковий вісник НМАУ імені П. І. Чайковського. К. : КДВМУ ім. Р. М. Глієра, 2002. Вип. 21. Музичний твір як творчий процес. С. 113-121.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-317-3-101>

INDEPENDENT WORK OF STUDENTS IN THE PIANO CLASS

САМОСТІЙНА РОБОТА ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ У КЛАСІ ФОРТЕПІАНО

Gordiychuk L. V. Гордійчук Л. В.

*Senior Lecturer at the Department
of Musical Art
Lesya Ukrainka Volyn
National University
Lutsk, Ukraine*

*старший викладач кафедри
музичного мистецтва
Волинський національний університет
імені Лесі Українки
м. Луцьк, Україна*

В структурі інструментально-виконавської підготовки, самостійна робота здобувачів освіти у класі фортепіано є одним з видів професійного вдосконалення та визначає зміст індивідуальної самореалізації майбутнього фахівця. Саме самостійна робота здобувачів освіти має за мету розвиток технічних умінь, навичок, формування художньо-естетичного сприйняття музичних образів, здатностей до творчої самореалізації та створення яскравої індивідуальної інтерпретації.

Теоретичні та методичні аспекти інструментальної підготовки знайшли своє втілення у працях Л. Гінзбурга, Б. Міліча, Г. Нейгауза та ін. Методи, закономірності та етапи творчої роботи над музичними творами розглядалися у працях науковців, педагогів фортепіанного мистецтва, а саме: А. Віцінського, Т. Воробкевич, Н. Голубовської, Й. Гофмана, С. Фейнберга, Г. Ципіна, А. Щапова та інших.

Самостійна робота студентів над вивченням музичного твору передбачає одночасне і поступове засвоєння змісту, форми, художньо-виражальних елементів музичної мови, логіки формотворення змістовної образності та виконавського синтаксису у відповідності до жанрово-стильових особливостей. Якісне виконання цих завдань в значній мірі залежить від засвоєння комплексу теоретичних знань і виконавських навичок у постапній роботі над вивченням музичного твору